

en mere udførlig Behandling i et Udvalg. Jeg finder det derfor rigtigst, at vi, da vi jo væsentlig ere enige om Forslaget, snarest mulig lade det gaa til Folketinget, for at dette kan tage Stilling dertil. Jeg vil derfor anbefale, at vi ikke paa dette Tidspunkt nedsætte noget Udvalg.

Oct. Hansen: Efter det ærede Medlems sidste Udtalelse tør jeg altsaa antage, at de ærede Herrer, der maatte stemme mod Udvalgets Nedsættelse, gøre det ikke i den Aand og Tanke som det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen), at dermed skulde enhver Tanke om at komme ind paa et mere vidtgaaende, vidtomfattende Syn paa Sagen opgives. Det ærede Medlem anbefalede altsaa af rent praktiske Grunde at lade Sagen gaa saa hurtig som mulig til det andet Ting. Naar det ærede Medlem smigrede sig med den Tanke, at hvis blot Forslaget kommer over i det andet Ting, saa vilde vi nok kunne faa en Lov ud af det endnu i denne Samling, tror jeg, at det ærede Medlem vil blive skuffet. Men de Betragtninger, som jeg har ønsket at dette Ting skulde anvende paa Sagen, kunne naturligvis godt komme frem i det andet Ting. Jeg vilde ganske vist gerne have forbeholdt dette høje Ting Æren af at have bragt denne Sag i en smuk og praktisk Form, saa at vi ikke overlod det til det andet Ting at faa Æren af at lave noget smukt og godt ud af den.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget om Nedsættelsen af et *Udvalg* paa 9 Medlemmer.
forkastedes med 32 Stemmer mod 11.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 437—64, Udvalgets Erklæring i Tillæg B., Sp. 1149—1152.)

Uden for Udvalgets Erklæring var intet *Ændringsforslag* stillet.

De i Erklæringen stillede *Ændringsforslag* sattes først under Forhandling.

Ordføreren (Goos): Skolelovforslaget er vendt tilbage fra Folketinget med en Del Ændringer i det, som Landstinget havde vedtaget. Der er nogle enkelte af disse Ændringer, som hele Udvalget kan anbefale til Vedtagelse; de ere enten rent formelle eller ogsaa angaa de Punkter, med Hensyn til hvilke der allerede ved tidligere Behandlinger af denne Sag her i Landstinget er taget Forbehold eller gjort Andtynninger i Retning af, at der muligvis kunde indtræde Forandring deri. Men den store Del af de Ændringer, der ere foretagne i Lovforslaget i det andet Ting, har det Maal, som ogsaa er udtalt i den Betænkning, der er afgiven af Udvalget i det andet Ting, at føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det tidligere var blevet vedtaget af Folketinget, og den Række af Forslag, som har dette Øjemed, kan Flertallet i Udvalget ikke tilraade Tinget at gaa ind paa. Vi beklage, at den Imødekommen, som vistes af dette Ting, ved dets tidligere Behandlinger i nærværende Samling af dette Lovforslag ikke er bleven mødt med tilsvarende Imødekommen fra det andet Tings Side. Det vil erindres, at vor Imødekommen viste sig særlig deri, at vi med Hensyn til det længe og heftig omstridte Kaldelsesspørgsmaal gik ind paa den Ordning, som Folketinget ønskede. Det var en meget betydelig Imødekommen. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men kun henvise til den rent historiske Gang, som dette Spørgsmaal om Kaldelsen har haft i dette Ting. Vi begyndte i Overensstemmelse med Regeringen at ønske, hvad vi kalde virkelige Forbedringer foretagne i den Kaldelsesparagraf, som indeholdes i Loven af 1856. Vi fandt nemlig den deri indeholdte Ordning uheldig, fordi den var bleven saa stærkt angreben fra den Stands Side, hvis Forhold Lovforslaget i det hele taget vil søge at forbedre. Vi opgave efterhaanden Ønsket om at faa en Forbedring af Kaldelsesparagraffen gennemført og blev i sidste Samling staaende ved at tilbyde, at det paa dette Punkt maatte forblive ved den bestaaende Ordning, og endelig ere vi i denne Samling i Overensstemmelse med Regeringens Forslag gaaede ind paa, hvad vi fra vort Standpunkt maa kalde en Forværrelse, for saa vidt det Skøn, Loven af 1856 forbeholder den kaldsberettigede, er blevet begrænset paa den Maade, som er vel bekendt, nemlig saaledes, at Skønnet i Stedet for som tidligere at kunne udøves efter en Bedømmelse af samtlige Omstændigheder og samtlige Forhold vedrørende